

I

(Meddelanden)

RÅDET

GEMENSAM STÅNDPUNKT (EG) nr 11/2000

antagen av rådet den 29 mars 1999

inför antagandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/.../EG av den ... om minimikrav vid examinering av säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar

(2000/C 36/01)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 71.1 c i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yt-
rande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och

av följande skäl:

1. Ökad transportsäkerhet och skydd av miljön, i synnerhet vid transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar, liksom även den mänskliga faktorn är viktiga frågor för säkerheten vid dessa olika transportslag.

2. I enlighet med villkoren i rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar ⁽⁴⁾, är de företag som i sin verksamhet utför transport av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter skyldiga att utse en eller flera säkerhetsrådgivare. Nämnda direktiv innehåller varken några detaljerade bestämmelser för att harmonisera examineringskraven för säkerhetsrådgivare eller några bestämmelser som är tillämpliga på examineringsorganen.

3. För att garantera en lägsta kvalitetsnivå och för att underlätta ett ömsesidigt erkännande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare bör medlemsstaterna ange en gemensam miniminivå vad gäller examineringen av säkerhetsrådgivarna och kraven på examineringsorganen.

4. Examineringen av säkerhetsrådgivarna skall minst omfatta ett skriftligt prov bestående av frågor som omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till direktiv 96/35/EG, samt en fallstudie där de sökande kan visa att de har kompetens att fullgöra uppgifterna som säkerhetsrådgivare.

⁽¹⁾ EGT C 148, 14.5.1998, s. 21, och EGT C 52, 23.2.1998, s. 16.

⁽²⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 20 oktober 1998 (EGT C 341, 9.11.1998, s. 29), rådets gemensamma ståndpunkt av den 29 mars 1999 och Europaparlaments beslut av den ... (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT L 145, 19.6.1996, s. 10.

5. Medlemsstaterna får bestämma att blivande säkerhetsrådgivare som avser att arbeta för företag vars verksamhet endast berör visst farligt gods skall examineras endast på ämnen som har samband med dessa företags verksamhet. Denna begränsning bör tydligt framgå av EG-utbildningsintyget.
6. Den examinering som anordnas av examineringsorganen kommer att bli föremål för godkännanden av medlemsstaternas behöriga myndigheter. Medlemsstaterna skall, i syfte att garantera en hög kvalitetsnivå på tjänsten, fastställa vilka kriterier som skall tillämpas på examineringsorganen. Examineringsorganen bör vara tekniskt behöriga, tillförlitliga och oberoende.
7. Medlemsstaterna bör bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

Räckvidd och definitioner

Artikel 1

1. Detta direktiv fastställer de minimikrav som är tillämpliga på den examinering som krävs för erhållande av EG-utbildningsintyg för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods vilket avses i direktiv 96/35/EG.
2. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som är nödvändiga för att förvissa sig om att säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods examineras på ett sätt som uppfyller minimikraven.

Artikel 2

I detta direktiv avses med

- a) *säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, nedan kallad rådgivare*: varje person som avses i artikel 2b i direktiv 96/35/EG,
- b) *farligt gods*: gods definierat i artikel 2 i direktiv 94/55/EG⁽¹⁾ och i artikel 2 i direktiv 96/49/EG⁽²⁾,

(1) Rådets direktiv 94/55/EG av den 21 november 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på väg (EGT L 319, 12.12.1994, s. 7). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/47/EG (EGT L 169, 5.7.1999, s. 1).

(2) Rådets direktiv 96/49/EG av den 23 juli 1996 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om transport av farligt gods på järnväg (EGT L 235, 17.9.1996, s. 25). Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 1999/48/EG (EGT L 169, 5.7.1999, s. 58).

- c) *företag*: företag som avses i artikel 2a i direktiv 96/35/EG,
- d) *examinering*: den examinering som avses i artikel 5.2 i direktiv 96/35/EG,
- e) *examineringsorgan*: varje enhet som utsetts av medlemsstaternas behöriga myndigheter att utföra examineringar,
- f) *EG-intyg*: de intyg som utformats i enlighet med den modell som finns i bilaga III till direktiv 96/35/EG.

KAPITEL II

Examinering

Artikel 3

1. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall anordna en obligatorisk, skriftlig examinering som den/det kan komplettera med en muntlig examinering för att kontrollera om de blivande rådgivarna besitter nödvändiga kunskaper för utförandet av en rådgivares uppgifter för att erhålla EG-intyget.
2. Den obligatoriska examineringen skall bestå av ett skriftligt prov som är anpassat till de(t) transportslag som EG-intyget skall utfärdas för.
3. a) Ett frågeformulär skall föreläggas den blivande rådgivaren. Detta skall bestå av minst 20 öppna frågor som, i enlighet med artikel 5.4 i direktiv 96/35/EG, omfattar åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till det direktivet. Det skall vara möjligt att använda flervalfrågor. Om så sker, skall två flervalfrågor anses motsvara en öppen fråga.

Bland ämnesområdena skall särskild uppmärksamhet, avpassad efter transportslaget i fråga, ägnas åt följande ämnen:

- allmänna förebyggande åtgärder och säkerhetsåtgärder,
- klassificering av farligt gods,
- allmänna förpackningskrav, inklusive tankar, containrar och cisternvagnar,
- varningsetiketter och märkning,
- omnämmanden på transporthandlingar,
- hantering och stuvning,
- utbildning av besättningspersonal,
- dokument som skall finnas i transportmedlet,

- säkerhetsföreskrifter,
- krav gällande transportmaterielen.

- b) Varje blivande rådgivare skall genomföra en fallstudie med anknytning till bilaga I till direktiv 96/35/EG för att visa att han eller hon besitter de kvalifikationer som krävs för att fullgöra uppgiften som rådgivare.
- c) Medlemsstaterna får bestämma att en blivande rådgivare som avser att arbeta för företag specialiserade på transporter av vissa slag av farligt gods, endast skall tillfrågas om, i enlighet med bilaga II till direktiv 96/35/EG, de ämnesområden som har anknytning till dessa företags verksamhet.

Dessa slag av gods är

- klass 1 (explosiva ämnen och föremål),
- klass 2 (gaser),
- klass 7 (radioaktiva ämnen),
- klasserna 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 och 9 (fasta och flytande),
- FN-nummer 1202, 1203, 1223 (petroleumprodukter).

Av EG-intyget skall klart framgå att det endast gäller sådana slag av farligt gods som avses i den här punkten, och om vilka rådgivaren har tillfrågats enligt de villkor som fastställts i punkterna a och b.

4. Den behöriga myndigheten eller examineringsorganet skall kontinuerligt göra en sammanställning av de frågor som ingått i examineringen.

KAPITEL III

Kriterier tillämpliga på examineringsorganen

Artikel 4

1. Om medlemsstaterna inte själva direkt ansvarar för anordnandet av examineringen skall de utse examineringsorgan på grundval av följande kriterier:
- a) examineringsorganets kompetens,
 - b) specificering av de examineringsformer som examineringsorganet föreslagit,
 - c) åtgärder för att säkerställa att examen genomförs på ett opartiskt sätt,

- d) organets oberoende i förhållande till varje fysisk eller juridisk person som anställer rådgivare.

2. Utnämningen av ett godkänt examineringsorgan skall ske skriftligen. Godkännandet kan vara tidsbegränsat.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall bistå varandra vid genomförandet av detta direktiv.

Varje medlemsstat skall regelbundet till kommissionen överlämna en sammanställning av de frågor som avses i artikel 3.4. Kommissionen skall underrätta de andra medlemsstaterna om denna.

KAPITEL IV

Slutbestämmelser

Artikel 6

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1999. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 7

Detta direktiv träder i kraft samma dag det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 8

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den ...

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

...

...

Ordförande

Ordförande

RÅDETS MOTIVERING

I. INLEDNING

Kommissionen lade den 20 mars 1998 för rådet fram ett förslag till rådets direktiv om harmonisering av examineringskraven för säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar⁽¹⁾.

Detta förslag grundar sig på artikel 71.1 c i EG-fördraget.

Europaparlamentet lämnade sitt yttrande om kommissionens förslag den 20 oktober 1998⁽²⁾ och Ekonomiska och sociala kommittén lämnade sitt yttrande den 9 september 1998⁽³⁾.

Regionkommittén meddelade i brev av den 22 juli 1999, efter rådets begäran om samråd den 25 maj 1999, sitt beslut att avstå från att utarbeta ett yttrande.

Med beaktande av Europaparlamentets yttrande lade kommissionen för rådet fram ett ändrat förslag den 23 december 1998⁽⁴⁾.

Den 29 mars 1999 antog rådet en gemensam ståndpunkt enligt artikel 251 i EG-fördraget.

II. SYFTE MED FÖRSLAGET

1. Rådet antog den 3 juni 1996 direktiv 96/35/EG⁽⁵⁾ för att främja respekten för sådana regler som syftar till att förebygga de risker som är förenade med transport av farligt gods. Direktiv 96/35/EG omfattar företag som utför transporter av farligt gods eller lastning eller lossning i samband med sådana transporter, och gäller endast transport på väg, järnväg eller inre vattenvägar. I direktivet åläggs de berörda företagen att utse en eller flera säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods, med ansvar för att medverka till att förebygga de risker för människor, egendom eller miljön som är förenade med sådan verksamhet. Rådgivaren skall inneha ett utbildningsbevis enligt gemenskapsmodell, utfärdat av behörig myndighet eller av ett för ändamålet utsett organ i varje medlemsstat. Utbildningsbeviset, som erkänns av samtliga medlemsstater, gäller för den eller de berörda typerna av transport och intygar rådgivarens yrkesmässiga kompetens. För att erhålla utbildningsbeviset måste personen genomgå en utbildning som ger erforderliga kunskaper om de uppgifter som anges i bilaga I i direktivet och avlägga ett examensprov som skall omfatta åtminstone de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II. Direktiv 96/35/EG innehåller varken några detaljerade bestämmelser för harmonisering av villkoren för säkerhetsrådgivarnas examinering eller några bestämmelser som avser examineringsorganen. För att ändå göra det möjligt för samtliga medlemsstater att säkerställa den nödvändiga förhandsutbildningen och examineringen har rådet föreskrivit ett slutdatum för omsättning av direktivet som ligger tillräckligt långt fram i tiden, nämligen den 31 december 1999.

⁽¹⁾ EGT C 148, 14.5.1998, s. 21.

⁽²⁾ EGT C 341, 9.11.1998, s. 29.

⁽³⁾ EGT C 407, 28.12.1998, s. 118.

⁽⁴⁾ EGT C 52, 23.2.1999, s. 16.

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 96/35/EG av den 3 juni 1996 om utnämning av och kompetens hos säkerhetsrådgivare för transport av farligt gods på väg, järnväg eller inre vattenvägar (EGT L 145, 19.6.1996, s. 10).

2. Sedan kommissionen konstaterat, att utformningen av de examineringsprov som vissa medlemsstater redan planerat, riskerade att åstadkomma nivåskillnader och betydande olikheter vad gäller examineringsproven, fann kommissionen det lämpligt att föreslå en minimiharmonisering av nivån på säkerhetsrådgivarnas utbildning för att göra transporter säkrare och fastställa examineringskrav på en hög nivå. Kommissionen lade därför fram ett förslag till direktiv för att fastställa minimikrav på examineringsens utformning och innehåll samt villkoren för deltagande för de företag som önskar erbjuda sina tjänster som examineringsorgan.

Eftersom det i direktiv 96/35/EG föreskrivs att medlemsstaterna skall tillämpa direktivet senast den 31 december 1999, föreslår kommissionen att medlemsstaterna tillämpar det nya direktivet sex månader dessförinnan.

III. ANALYS AV RÅDETS GEMENSAMMA STÅNDPUNKT

Rådets gemensamma ståndpunkt följer kommissionens ändrade förslag med undantag för de nedan angivna ändringarna:

- *I artikel 3.3.a*, den gemensamma ståndpunkten tillåter en större flexibilitet i fördelning av examineringsfrågor än kommissionens förslag i artikel 3.5 a.

Rådet föredrog att ge medlemsstaterna ett större handlingsutrymme för fastställande av miniminivån på kraven på examineringsproven. Den som examineras skall föreläggas åtminstone 20 frågor som baseras på de ämnesområden som anges i förteckningen i bilaga II till direktiv 96/35/EG. Den som examineras kan också föreläggas flervalsfrågor och om så sker skall två flervalsfrågor anses motsvara en öppen fråga.

Rådet ansåg det inte nödvändigt att göra en uppdelning på tre grupper av de berörda ämnesområdena i den nämnda bilaga II eller att kräva att det ställs tre frågor ur den första gruppen, två frågor ur den andra och en fråga ur den tredje.

Rådet ansåg det tillräckligt att bland de ämnesområden som återfinns i den ovan nämnda bilaga II särskilt uppmärksamma de ämnesområden som utgör den första gruppen i kommissionens ändrade förslag.

- *Strykning av artikel 4.2 och av artikel 8* i kommissionens ändrade förslag. Det föreskrivs i artikel 4.2 att kommissionen i enlighet med kommittéförfarandet skall godkänna examineringskraven för de som examineras och har för avsikt att arbeta för de specialiserade företag som avses i artikel 4 (artikel 3.3 c i den gemensamma ståndpunkten). Artikel 8 slår fast det kommittéförfarande som skall tillämpas.

Rådet föredrog att låta medlemsstaterna få befogenhet att anordna examinering av de deltagande som avser att arbeta för specialiserade företag enligt ovan.

- *Artikel 4* i den gemensamma ståndpunkten tar i huvudsak upp de krav som föreskrivs i artikel 5 och 6 i kommissionens ändrade förslag.
- *I artikel 6.1*, det datum som kommissionen föreskrivit i artikel 9.1, nämligen den 30 juni 1999, har skjutits upp och satts till samma datum som föreskrivs i direktiv 96/35/EG, nämligen den 31 december 1999.

Rådet erinrar om att det nya direktivet särskilt avser att harmonisera organisation och nivå på den i direktiv 96/35/EG föreskrivna examineringsenheten och ansåg det lämpligt att datum för att omsätta det nya direktivet sammanfaller med datumet i direktiv 96/35/EG.

- *Strykning av artikel 9.3* i kommissionens förslag (artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten) avser fastställande av påföljder.

Rådet ansåg att det inom ramen för det nya direktivet inte var nödvändigt att föreskriva en bestämmelse som avser fastställande av påföljder att tillämpas vid överträdelser av direktivet.

IV. EUROPAPARLAMENTETS ÄNDRINGSFÖRSLAG

1. Europaparlamentets ändringsförslag som godkänts av rådet och godtagits av kommissionen

Rådet godkände kommissionens ändrade förslag och godtog till innehåll om än ej till lydelsen Europaparlamentets ändringsförslag enligt nedan:

- I artikel 1.2, den gemensamma ståndpunkten tar upp *den första delen av ändringsförslag 1* om en redaktionell ändring som anger säkerhetsrådgivarnas verksamhetsområde nämligen transport av farligt gods.
- I artikel 1.2, den gemensamma ståndpunkten godtar *den andra delen av ändringsförslag 1* som syftar till att klargöra att direktivets bestämmelser utgör minimikrav.
- I artikel 3.1, den gemensamma ståndpunkten beaktar *ändringsförslag 2* som syftar till att klargöra de kunskaper som de som examineras skall visa att de besitter för att kunna fullgöra säkerhetsrådgivarens uppgifter.
- I artikel 3.1, den gemensamma ståndpunkten beaktar *ändringsförslag 4* som syftar till att föreskriva att det obligatoriska skriftliga examensprovet kan kompletteras med ett muntligt prov.
- I artikel 3.3 a, den gemensamma ståndpunkten beaktar *ändringsförslag 5* som avser en ändring av artikel 3.5 a i kommissionens ändrade förslag och pekar på att de föreskrivna kraven avseende de frågor som skall baseras på de ämnesområden som avses i bilaga II till direktiv 96/35/EG utgör minimikrav.
- I artikel 3.3 c, den gemensamma ståndpunkten godtar *ändringsförslag 7* som syftar till att öka medlemsstaternas möjligheter att bevilja undantag för begränsning av antalet ämnesområden vid examinering och utfärdande av särskilda behörighetsbevis.
- I artikel 5, den gemensamma ståndpunkten beaktar *ändringsförslag 9* som syftar till att förbättra effektiviteten på informationsutbytet avseende den sammanställning av frågor som avses i artikel 3.3 i kommissionens ändrade förslag (artikel 3.4 i den gemensamma ståndpunkten), då ändringsförslaget föreskriver att medlemsstaterna överlämnar denna sammanfattning till kommissionen som därefter informerar medlemsstaterna.

2. Europaparlamentets ändringsförslag som inte godkänts av rådet och

a) inte godtagits av kommissionen

Rådet följde kommissionens ändrade förslag och godkände därför inte:

- *Den tredje delen i ändringsförslag 1*, som avser ett tillägg till artikel 1.2 i kommissionens ändrade förslag av en bestämmelse som avser ett ömsesidigt erkännande av utbildningsbeviset enligt gemenskapsmodell av medlemsstaterna och av EES-länderna.

Rådet framhävde att då det rör sig om ett EG-utbildningsbevis som utfärdats enligt den modell som avses i bilaga III till direktiv 96/35/EG vore detta tillägg överflödigt.

- *Ändringsförslag 3*, som avser ett tillägg till artikel 3.3 i kommissionens ändrade förslag av en bestämmelse som föreskriver att de som examineras, därutöver i en fallstudie, måste visa att de kan utföra de uppgifter som krävs av en säkerhetsrådgivare.

Rådet påminde om att det redan finns en sådan bestämmelse i artikel 3.5 b i kommissionens ändrade förslag och återfinns i artikel 3.3 b i den gemensamma ståndpunkten.

- *Ändringsförslag 6*, som avser ett tillägg till artikel 3.5 i kommissionens ändrade förslag av en ny punkt avseende utbildningsbevisets giltighetstid och dess förnyelse.

Rådet erinrade om att en sådan bestämmelse redan ingår i artikel 6 i direktiv 96/35/EG.

- *Ändringsförslag 8*, som syftar till att fastställa de kriterier som föreskrivs i artikel 5 b i kommissionens ändrade förslag (artikel 4.1 b i den gemensamma ståndpunkten) genom ett tillägg om att examineringsorganen också skall ge möjlighet till dem som examineras i examineringsprovet att använda sig av vissa (tillåtna) dokument.

Rådet ansåg att den begärda ändringen redan omfattas av det mer allmänna begreppet som föreskrivs i både det ändrade förslaget och i den nya lydelsen på omnämnda artikel 4.1 b: "specificering av de examineringsformer som examineringsorganet föreslagit".

b) **godtagna av kommissionen**

- *Ändringsförslag 10*, som syftar till att ändra datum för anmälan av påföljder som avses i artikel 9.3 i kommissionens ändrade förslag.

Artikel 6 i den gemensamma ståndpunkten tar inte upp artikel 9.3. Rådet ansåg det bättre att i direktivet inte föreskriva särskilda bestämmelser avseende påföljder (se punkt III).
